

{ אז נדברו }

פרשת כי תשא תשע"ט | גליון מספר: 410 | לסדר: "נגד כל עמך אעשה נפלאות..."

מעשה שעשו אנשי טבריה... אמרו להם חכמים: אם בשבת...

בפרשתנו... פרשת כי תשא התורה מעידה על עם ישראל: **ושמרו בני ישראל את השבת!!!**
 כן.. יש כאן שתי עדויות. **בלילה אנחנו מעידים על הקב"ה:** שביום השביעי הוא שבת מכל מלאכתו!!
 ולמחרת הקב"ה מחזיר לנו עדות, **והוא כעת מעיד עלינו בקידושא רבא:** ושמרו בני ישראל את השבת... כן!!! כלל ישראל שומרי שבת!!
 לא יעזור לאף אחד!!! כל מרשיעי ברית שינסו לטשטש את העובדה הזו... לא יעזור לכם... שבת קודש נמצאת בנשמתו של כל יהודי...
 בתקופה האחרונה כל עם ישראל מלויים בדאגה ובכאב את אחינו תושבי טבריה שנאלצו בזמן האחרון ללמוד בעיון את פרק "מי
 שאחזו קרדייקוס..." ולהתמודד מול אדם שאחזו רוח רעה וכל מעשיו בבהלה ובשגעון והוא מהלך אימים על כל הקדוש והיקר
 ובפרט על שמירת שבת קודש... שהאמורא רב נחמן מעיד על תושבי העיר טבריה במיוחד שהם שומרי שבת... וכשעולא אומר:
 שהלכה כאנשי טבריה שמותר לתת סילון של צונן לתוך אמה של חמין... עונה כנגדו רב נחמן: **ככר תכרינהו אנשי טבריה
 לסילוניהו..** הנושא כבר הוכרע ממזמן!! ברגע שחכמים אמרו לאנשי טבריה שהסילון הזה מנוגד לדעתם... באותו שבוע שברו
 אנשי טבריה את הסילון וזהו.. ואכן גם כיום... ק"ק טבריה בחרה בדרך יהודית משלה כיצד לצאת במאבק על קדושת השבת...
 במקום לצאת בהפגנות ובאלימות וכו'... הם בחרו לצאת במלחמה מתוך בית המדרש!!! וכולם כאיש אחד התחזקו בללמוד הלכות
 שבת בעיון וכך מתוך מלחמתה של תורה הם לבטח ינצחו... ויתן ה' שכשם ששברו אנשי טבריה את סילוניהו... כן יתן ה' ויכניע
 כנגדם את הסילון (-קוין) הממאיר שקם על אותה עיר שקטה... ויתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם...

בא נלמד גם אנחנו מתושבי טבריה וננסה לחשוב מה כל הדברים האלו באים לעורר אותנו?
 מה קרה שבזמן האחרון יש חילולי שבת מכאיבים במיוחד שקמים אינשי דלא מעלי ורומסים את השבת ברגל גסה ובצורה שגורמת
 לכולנו לזעזוע ולשאט נפש... עזוב אותם... אלו שעושים את זה הם לא מבינים כלום מהחיים שלהם... אין אצלם לא סוף מעשה ולא
 מחשבה תחילה... בא נדבר כמו יהודים!!! שידעו להסתכל פנימה!!! מה הקב"ה רוצה מאיתנו? למה הקב"ה מזמין לנו כאלו מחזות??
 כידוע... באותו גשר יהודית היה מחזה שכולם צחקו עלי... ניצפו שם פועלים יהודים שעבדו בשבת וחיללו אותה בריש גלי... ובמקביל תוך
 כדי העבודה הם גם עשו קידוש... כולם עשו מזה צחוק... אבל זה ממש ממש לא מצחיק... אתה יודע למה זה לא מצחיק??

כי מי אמר שאני יותר טוב מהם! אולי גם אני עושה קידוש -- ומחלל שבת!!!!

אולי הקב"ה הראה לי את הבבואה שלי?? אולי גם אני... שאף פעם לא למדתי הלכות שבת ברצינות... אולי גם אני עושה קידוש
 מידי שבת ואח"כ עובר על בישול ובורר ומוקצה ומחתך וטלטול מרשות לרשות...?? יש לך מה לענות על זה?? אתה יכול לסמן וי
 ולהגיד לי: לא!! זה לא אני?? הרי בשביל להגיד שזה לא אני... אנחנו צריכים לעבור לכה"פ פעם אחת מסימן רמ"ב בשו"ע ועד
 לכה"פ סימן שד"מ... נו... עשינו את זה פעם אחת?? האם פעם אחת עשינו סקירה רצינית האם אנחנו שומרי שבת?? אז למה
 הפועלים האלו כ"כ מצחיקים אותנו?? מי אמר שזה לא אנחנו?? **אני רוצה שתבין: יש טעות מפורסמת** שיש כאלו שחושבים
 ששבת קודש זה יום קדוש שהוא מקור הברכות וכו' וכו'... **ובגלל!!!!** בגלל שהוא יום כזה קדוש... לכן יש בו גם הלכות ודינים
 שקוראים להם הלכות שבת... **אז זהו שלא!!!!** מי שידוע פרק כלל גדול בשבת... הרי האיסור מלאכה זה השבת בעצמה!! כל מהות
 השבת זה שבייתה ממלאכה!!! (ומי שלא יודע מלאכות שבת נקרא שוכח עיקר שבת) מי שלא כ"כ נזהר בהלכות שבת אז אין לו שבת... הוא
 לא שומר שבת...

הבנת מה אמרת?? אם לא... אז אני אסביר ברחל בתך הקטנה: הנה... יש כעת ראש עיר שכולנו מזועזעים ממה שהוא עושה
 בשבת... מה?? מה הוא עושה...?? מה כ"כ נורא במה שהוא עושה?

שבמקום שיהודים ישבו בבית כנסת וישירו לכה דודי... אז הם מבלים שם בטיילת?? **זו הבעיה???**

שבמקום שיהודים ישבו בשולחן שבת... אז הם אוכלים בפיצריה שפתוחה בשבת? **זו הבעיה??**

שבמקום שיהודים יתפללו בביהכ"ס בשבת... אז הם נוסעים בתחבורה ציבורית שפתוחה בשבת? **זו הבעיה??** לא!!!! נכון שאולי
 חיצונית זה מה שמעורר בנו את רגש הזעזוע הטבעי... אבל לא זו הבעיה!!! הבעיה היא: שאוטובוס שנוסע בשבת הוא **עובר על
 אחד מל"ט מלאכות שבת!!!!** ומי שפותח חנות בשבת... הוא עובר על שבות של חז"ל של איסור מקח וממכר...

ובזה!!! בזה גם אנחנו שייכים!!!! כי בדיוק כמו שאותו ראש עיר מחלל שבת... במה?? בזה שהוא **לא שומר את הלכות שבת!!!!** הרי
 בנקודה הזו... גם אנחנו במפלגה שלו... גם אנחנו יכול להיות שלא מקפידים על הלכות שבת... לא תאמין.. אבל אם אתה ישבת
 בשולחן **שבת** מול נרות **שבת** ואכלת דגים ואמרת לכבוד **שבת קודש** ו... ו... ותוך כדי עברת על איסור בורר מחוסר ידיעה. אז אתה
 וראש עיריית טבריה חברים!!!! **שניכם מחללי שבת!!** אז הוא אמנם עושה את זה במזיד ובברוטאליות ובלי כיפה ובשאט נפש
 ובפרהסיא... ואתה עושה את זה עם עניבה או שטריימל אחרי מקווה מול נרות שבת תוך כדי עונג שבת... אבל למעשה שניכם
 עוברים על אותו איסור... שניכם פגמתם באותו היכל בשמים... וממילא!!!! כשהקב"ה מעמיד לנו בן אדם מחרף ומגדף שמחלל
 שבת להכעיס... החשבון נפש הראשון שאנחנו צריכים לעשות זה רגע רגע... מי אמר שאני כן שומר שבת?? וכי בגלל שאני הולך
 למקוה בערב שבת ויש לי בגדי שבת ויש לי שלחן שבת ואני שבת הוי הוי שבת... לכן אני יותר טוב? סוף סוף כפי שסכמנו
 שבת קודש מתחילה ונגמרת במלאכות!!!! נזהרת מאיסור מלאכה-- שמרת שבת!! לא נזהרת מאיסור מלאכה-- אין שבת!! אין
 מנוס!! ושמרו בני ישראל את השבת!!! הקב"ה נתן בנו אימון שאנחנו שומרי שבת... ובאמת יש לנו רגש לשבת... אבל אנחנו לא
 יכולים לפשוט באימון זה!! חובתנו ללמוד הלכות שבת וליזהר בהלכות שבת כי זה כל השבת!!!!

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מידי
שבוע:

בבני ברק ברחוב חזון איש 34
(פינת דסלר מש' דרייפוס)

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א'
קרית הרצוג.

ובירושלים: בר אילן 39 ק"א.

משפחת אלה, עמוס 20 ק"א.

ובביתר עילית רחוב החוזה
מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות
הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדדים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

ניתן לקנות את הקונטרס הנקוב בשם
בשנת שלוש למלכו עשה משתה...

שמזנים

ומאת יום

(נראה אותך מנחש מה פשרו של השם המוזר של החוברת... ומה ראיתי על ככה ומה בא אלי...??
(נו... תנחש...))

ובו מאמרים בעניני ימי הפורים והמסתעף..

בפלא': 0548446691

כמו כן ניתן להשיג חוברת זו אצל הנציגים הממונים שבישיבות.

ניתן להשיג במוקדי המכירה כדלהלן:

ירושלים:

מרכז העיבי: רחוב נחמיה 10.

בית וגן רח' הרב פרנק 29 קומה ב'

נווה יעקב - 0527171721

רמות - רובין 47 קומה ב'

רוממה: המ"ג 31. 0527682281

ביתר עילית גבעה ב' אזור רמי לוי 0548450998

בני ברק:

קבוץ גלילות 9

משפחת בוים רחוב השלושה 11.

חזו"א 34 (פינת דסלר מוש' דרייפוס) - 0527117271

(ניתן לקבל גיליונות יחידים מידי שבוע בכתובת זו)

בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', מוש' צוויבל.

אשדוד - 0504120311

אלעד - 0548418684

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

ברכפלד - 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

גרין פארק - 0527644795

אופקים: שפירא 12035 0534112035

נתיבות - 0548473542

צפון:

חיפה: הדר, שכפולית רחוב ביתר.

נווה שאנן: חניטה 81א' משפחת זלושינסקי

רכסיס: הורדים 4 א' משפ' קריצ'לר לתאם 0548415410

כרמיאל - 0527136165 משפחת שטיימן.

צפת - 046970339

נצרת עילית הר יונה - וייזר 054-8431731

מה בחוברת??

א. איזה מאה שמונים מעלות עשה אחשוורוש באותם שמונים ומאת יום??

ב. למה לא קוראים את מגילת אסתר בתשעה באב?? הרי גם בה כתוב מציאות עגומה של גלות??

ג. הערה למוכרי התחפושות... קולקציה חדשה לתחפושות של מרדכי הצדיק ואסתר המלכה, פריטים בחוברת...

ד. מה פשרה של מסכת מגילה?? מה הקשר בין אוסף הסוגיות הלא קשורות שנקבצו למסכת זו??

ה. מה ההבדל בין עני לאביון? ומעניין מאוד: מי אני? האם אני אחד מהם? וא"כ מה?

פריטים בחוברת...

אי אפשר להחביא אנרגיות ותכונות בתוך מקפיא... זכור זאת!!

הגמ' אומרת: שישראל הם עזים שבאומות!!!! לישראל יש תכונות חזקות!! וזה לטוב ולמוטב... איפה זה מגיע לידי ביטוי בצורה הכי בולטת?? כאן... בפרשיות האלו...

בפרשת כי תשא... עם ישראל נתבעים לחטא העגל ונותנים... נותנים תכשיטים עם כל המרץ...

אחרי שלושה חודשים... בפרשת ויקהל... עם ישראל נתבעים למשכן ונותנים... עם כל הלב...

מה זה??? איך אומר הירושלמי: "אי אתה יכול לעמוד על אופיה של אומה זו??"

מה האופי שלהם??? בחטא העגל... אהרן הכהן רק הציע לתת משהו לעגל... וכולם מגיעים עם כל המרץ... קמים מוקדם בבוקר... נו... אז כנראה שזה מה שהם... הם חוטאים...

והנה!!! לאחר כמה חודשים... משה רבינו רק אומר להביא נדבה למשכן... וכולם מגיעים עם כל החשק ועם כל הכיסופים... נו... אז תחליט... מה הם??? מה הסיפור שלהם???

נו... באמת מה?? התשובה היא: עם ישראל הם עזים שבאומות!!! ליהודי יש תכונות חזקות!! רק מה?? בשלב הראשוני התכונות האלו חלולות!!! והם פתוחות להצעות!!!

יש כאן אנרגיה עוצמתית כמו טיל... שהיא מוכנה לשיגור... רק תגיד לאיפה...

אמרת עגל?? בום!!!! הטיל נשלח לעגל... תוך כמה שעות... ויצא העגל הזה...

אמרת מששן?? הטיל נשלח למשכן... תוך ארבעה ימים... והמלאכה היתה דיים והותר...

נו... סו"ס אנתנו יהודים... ואנחנו מדברים פה על עצמנו... מה עושים עם כאלו תכונות עוצמתיות?? איך מווסתים אותם?? איך שומרים עליהם??

אין ברירה!!! חייבים כל הזמן לדאוג לאנרגיה הזו שיהיה לה על מה להתפרק!!!

וכאן צריך להסביר: יש טעות מוכרת... בחור או אברך שיש לו מרץ... יש לו בעירה פנימית... וזה כמובן גורם לו לעשות שטויות... הוא מתפרץ איפה שלא צריך... ואח"כ הוא אוכל את הלב... והוא כל הזמן עסוק בלהרגיע את עצמו!!! אין!!!

תשכח מזה!!! אין כזה דבר להרגיע את עצמך!!! יש לך אנרגיה!!! ולאנרגיה הזו יש תפקיד!! וממה נפשך... אתה לא תצליח לדכא אותך... ואם כן תצליח... זה הכי גרוע... אסור לך להצליח!! הקב"ה נתן לך תכונה מסוימת!!! צריך להשתמש איתה... צריך לחשוב על מה לתת לה להתפרק... ותזדרז!!!! למה תזדרז?? כי אם לא תתן לאנרגיה הזו להתפרק על תרומת המשכן... אל תתפלא שהיא פתאום תצא מכלל שליטה והיא תתפרק על תרומת העגל... כי

התכונה הזו צריכה לצאת על משנה!! האנרגיה הזו היא השליחות שלך!! והיא חייבת להיות מתורגמת למשהו מסוים... והיה: אם תתן לאנרגיה שלך להתפרק על רצון ה'... אתה תגיע למדרגה הכי גבוהה... אבל אם תדכא אותה... היא תתפרץ איפה שלא צריך... היא תתפרץ בעגל חלילה... הטעות הגדולה ביותר בעולם זה לדכא תכונות!!!

וזה לא פשוט בכלל!!! סו"ס כולנו נמצאים בתוך מסגרת... בפרט כשמדובר בבחורים... והמסגרת לא מספקת **ולא יוכלה** לספק את כל סוגי התכונות והאנרגיות... וממילא זו הוראה אינדיבידואלית שכל אחד צריך לקבל מרבותיו... כל אחד צריך לזהות מהו החלק הדומיננטי בנפש שלי שחייב להתבטא ו... ואם לא... אז זה מתפרץ לדברים לא טובים...

יש גמ' במסכת בבא בתרא (ק') על שבואל בן גרשום... **כיון שראה דוד שממון חביב עליו ביותר, מינהו על האולרות, שנאמר: "ושבואל בן גרשם בן מנשה נביד על האולרות"** שים לב מה כתוב כאן: דוד מחפש בן אדם שיהיה ממונה על האוצרות של בית המקדש... נו... מי הכי מתאים?? הלך דוד וזיהה שלשבואל יש יצר מיוחד של רכושנות!!!! ורכושנות זו תכונה שביים יום היא שלילית... אדם שיש לו רכושנות הוא עלול להיות קמצן וגם רודף אחרי ממון... אבל ברע שלוקחים את הרכושנות ומגייסים אותה לעבודת ה'?? אז אדרבה!!! במקום שהבן אדם הזה יהיה סתם קמצן וסתם כילי... הוא לקח את התכונה הזו לקודש הקדשים!!! בהקדש חייבים רכושנות!! גזברי הקדש חייבים להיות האינטרסנטים הכי גדולים של ההקדש... ע"פ דין הם מחויבים לחפש תמיד את המחיר הכי זול שההקדש יפסיד הכי פחות... ולמכור הכי יקר כדי שההקדש ירויח הכי הרבה... ובשביל להיות כזה חייבים את התכונה של הרכושנות!!! הנה לך אדם שלקח תכונה שלילית ועשה ממנה קודש לה'... ואומר על זה ר' צדוק הכהן מלובלין וזה לשונו: (צדקת הצדיק קפ"א) **כל אדם יש לו חמדה מיוחדת ונבואתו דבר שחמדו ותאוותו גוברת ביותר בדבר זה עלמו הוא כלי מוכן להקבל ברכת ה' אם ישוב אל ה' בכל לבו היינו להכיר שחמדה זו הנטועה בו מהקסם יתברך הוא: אך באמת דקשו קסם ושבואל ששב כל לבו והתשובה היינו שמשכב חמדה זו למקורה ומכיר שלו יתברך הכסף והזהב. ולכך הוא ראו להיות על האולרות דוד המלך ע"ה... כיון שראו הקסם יתברך בנריחה חומד ממון על כן יש בו כח עלום בזה וכיון ששב בכל לבו הרי ברכת ה' בממון על ידו:** אומר ר' צדוק זיע"א: ששבואל נקרא על שם ששב לא-ל בכל לבו... ובמה הוא שב?? בזה שהוא קיבל תכונה!!! והתכונה הזו ניטרלית... הוא יכל לקחת אותה לאן שהוא רוצה... למקום חיובי או שלילי... והוא השיב אותה וויסת אותה לרצון ה'... וזו התשובה הגדולה ביותר!!! לקחת את התכונה היחודית שלך ולהשיב אותה למקום הנכון!!! להבין לאיזה אפיק בעבודת ה' היא צריכה לצאת!!!

זה לא על רגל אחד... זה שיעורי בית שיכולים לארוך תקופה ארוכה... צריך הרבה תפילות והרבה הדרכה מרב צמוד... ואפשר לומר שגם על זה נאמר: ירבה בשיבה ויבקש רחמים... לא קל לאדם לזהות את התכונות שלו... ובעיקר לאיזה אפיק הוא צריך להוציא אותם... **מה שבטוח הוא: שאנרגיות ותכונות אי אפשר להקפיא במקרה!!! זה לא עובד!!! ואסור שזה יעבוד!!!** מי שחושב שהוא הצליח לדכא תכונה... שלא יתפלא אם פתאום יגיע איזה עגל ואז התכונה הזו תקפוץ לשמים בלי הודעה מראש...

בראש חודש ניסן כתוב: ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן... ויהי לשון צער... למה לשון צער? אומר המדרש: שבמשך כל התקופה הזו שעם ישראל היו עסוקין במשכן הם לא עשו עבירות, כי הם היו עסוקים במלאכת המשכן... (כן... אם כעת היו תובעים לעגל הם לא היו נותנים... כי הם כעת נותנים למשכן...)

אבל ברגע שמשה כילה וסיים את מלאכת המשכן הוא נאנח... אוי אוי... מה יהיה עכשיו... עם ישראל נשארים עם אנרגיות ואין להם על מה להוציא אותם... א"כ מה ילד יום... כן... זה שיעורי בית שכל אחד צריך לעשות!!! צריך לדאוג לאיזה מלאכת המשכן... לאיזה תפקיד ומשימה בעבודת ה'... שהקב"ה ייעד לי... לא!!!

שלא תבין לא נכון!! זה לא ביביסיטר של תכונות!! זה להבין מה רצון ה' שאעשה בתכונות האלו ודו"ק...

בראש חודש ניסן כתוב: ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן... ויהי לשון צער... למה לשון צער? אומר המדרש: שבמשך כל התקופה הזו שעם ישראל היו עסוקין במשכן הם לא עשו עבירות, כי הם היו עסוקים במלאכת המשכן... (כן... אם כעת היו תובעים לעגל הם לא היו נותנים... כי הם כעת נותנים למשכן...)

אבל ברגע שמשה כילה וסיים את מלאכת המשכן הוא נאנח... אוי אוי... מה יהיה עכשיו... עם ישראל נשארים עם אנרגיות ואין להם על מה להוציא אותם... א"כ מה ילד יום... כן... זה שיעורי בית שכל אחד צריך לעשות!!! צריך לדאוג לאיזה מלאכת המשכן... לאיזה תפקיד ומשימה בעבודת ה'... שהקב"ה ייעד לי... לא!!!

שלא תבין לא נכון!! זה לא ביביסיטר של תכונות!! זה להבין מה רצון ה' שאעשה בתכונות האלו ודו"ק...

בראש חודש ניסן כתוב: ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן... ויהי לשון צער... למה לשון צער? אומר המדרש: שבמשך כל התקופה הזו שעם ישראל היו עסוקין במשכן הם לא עשו עבירות, כי הם היו עסוקים במלאכת המשכן... (כן... אם כעת היו תובעים לעגל הם לא היו נותנים... כי הם כעת נותנים למשכן...)

אבל ברגע שמשה כילה וסיים את מלאכת המשכן הוא נאנח... אוי אוי... מה יהיה עכשיו... עם ישראל נשארים עם אנרגיות ואין להם על מה להוציא אותם... א"כ מה ילד יום... כן... זה שיעורי בית שכל אחד צריך לעשות!!! צריך לדאוג לאיזה מלאכת המשכן... לאיזה תפקיד ומשימה בעבודת ה'... שהקב"ה ייעד לי... לא!!!

שלא תבין לא נכון!! זה לא ביביסיטר של תכונות!! זה להבין מה רצון ה' שאעשה בתכונות האלו ודו"ק...

בראש חודש ניסן כתוב: ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן... ויהי לשון צער... למה לשון צער? אומר המדרש: שבמשך כל התקופה הזו שעם ישראל היו עסוקין במשכן הם לא עשו עבירות, כי הם היו עסוקים במלאכת המשכן... (כן... אם כעת היו תובעים לעגל הם לא היו נותנים... כי הם כעת נותנים למשכן...)

אבל ברגע שמשה כילה וסיים את מלאכת המשכן הוא נאנח... אוי אוי... מה יהיה עכשיו... עם ישראל נשארים עם אנרגיות ואין להם על מה להוציא אותם... א"כ מה ילד יום... כן... זה שיעורי בית שכל אחד צריך לעשות!!! צריך לדאוג לאיזה מלאכת המשכן... לאיזה תפקיד ומשימה בעבודת ה'... שהקב"ה ייעד לי... לא!!!

שלא תבין לא נכון!! זה לא ביביסיטר של תכונות!! זה להבין מה רצון ה' שאעשה בתכונות האלו ודו"ק...

בראש חודש ניסן כתוב: ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן... ויהי לשון צער... למה לשון צער? אומר המדרש: שבמשך כל התקופה הזו שעם ישראל היו עסוקין במשכן הם לא עשו עבירות, כי הם היו עסוקים במלאכת המשכן... (כן... אם כעת היו תובעים לעגל הם לא היו נותנים... כי הם כעת נותנים למשכן...)

אבל ברגע שמשה כילה וסיים את מלאכת המשכן הוא נאנח... אוי אוי... מה יהיה עכשיו... עם ישראל נשארים עם אנרגיות ואין להם על מה להוציא אותם... א"כ מה ילד יום... כן... זה שיעורי בית שכל אחד צריך לעשות!!! צריך לדאוג לאיזה מלאכת המשכן... לאיזה תפקיד ומשימה בעבודת ה'... שהקב"ה ייעד לי... לא!!!

שלא תבין לא נכון!! זה לא ביביסיטר של תכונות!! זה להבין מה רצון ה' שאעשה בתכונות האלו ודו"ק...

בראש חודש ניסן כתוב: ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן... ויהי לשון צער... למה לשון צער? אומר המדרש: שבמשך כל התקופה הזו שעם ישראל היו עסוקין במשכן הם לא עשו עבירות, כי הם היו עסוקים במלאכת המשכן... (כן... אם כעת היו תובעים לעגל הם לא היו נותנים... כי הם כעת נותנים למשכן...)

אבל ברגע שמשה כילה וסיים את מלאכת המשכן הוא נאנח... אוי אוי... מה יהיה עכשיו... עם ישראל נשארים עם אנרגיות ואין להם על מה להוציא אותם... א"כ מה ילד יום... כן... זה שיעורי בית שכל אחד צריך לעשות!!! צריך לדאוג לאיזה מלאכת המשכן... לאיזה תפקיד ומשימה בעבודת ה'... שהקב"ה ייעד לי... לא!!!

שלא תבין לא נכון!! זה לא ביביסיטר של תכונות!! זה להבין מה רצון ה' שאעשה בתכונות האלו ודו"ק...

מי אתה??

איש יהודי...?? או איש ימיני...??

הקב"ה מזוג זיווגים... וגזרה חכמתו העליונה שדווקא שני הניגודים הקיצוניים ביותר ביהדות יגורו בשכנות ובהדדיות...

תנחש מי הם אותם שני ניגודים קיצוניים?? **יהודה ובנימין!!!**

בנימין כל כולו קודש קדשים... כל כולו דבקות ה'... ידיד ה' ישכון לבטח עליו חופף עליו כל היום... שבט בנימין כל הזמן מחובר לה'. בנימין הוא היחיד שנולד בארץ ישראל... הוא היחיד מהשבטים שלא חטא במכירת יוסף והוא היחיד שלא הסכים להשתחוות לעשיו... בנימין נקרא איש ימיני!!! למה?? כי יד ימין שלו כל הזמן אוזנת בה' ובתורתו... גם כשבנימין נאלץ לעשות איזה משהו בחובת ההשתדלות או השתדלנות הוא לא מוכן לשחרר את יד ימין!!! הוא מוציא את יד שמאל... גם כשהוא נאלץ לצאת למלחמה וצריך לדרוך קשת ולקלוע למטרה גם אז!!! בנימין לא מוכן לשחרר את האחיזה של יד ימין שלו... כי יד ימין תמיד נשארת דבקה ומכוונת לקלוע למטרה אחת ויחידה: אין עוד מלבדו!!! בנימין ישחרר רק את יד שמאל... ואיתה הוא יקלע היישר למטרה ולא יחטיא במילימטר מתוך דבקות במטרה אחת ויחידה שרק אליה הוא קולע ללא היסח הדעת והיא: אין עוד מלבדו... (אם תעייך, שים לב שבשבט בנימין רובם היו אטרי יד ימין, אם זה אהוד בן גרא, ואם זה כל הלוחמים בפילגש בגבעה, ואם זה גיבורים של דוד, ומבואר בספרים שזה ביאור העניין... ואיני מוצא כעת את המקור, מי שיוודע אשמח מאוד) ככה זה בנימין!!! איש ימיני!!! ידיד ה' חופף עליו כל היום...

ולכן בנימין לא יכול לסבול חטא... בנימין יודע שיש בית ה'... ושם יהודי צריך להיות כל ימי חייו לחזות בנועם ה'... והוא לא יכול לסבול יהודי שיוצא מבית המדרש... לאן אתה יוצא?? מה יש בעולם חוץ מבית ה'???

לעומת זאת יהודה??? זה מהלך הפוך!!! יהודה מכיר ומגלה את הקב"ה דווקא ממקום של נפילה... דווקא ממקום של יציאה ונטיה... משם הוא מודה על האמת... יהודה מסמל את היהודי כמות שהוא... בן של הקב"ה ללא תנאים... ובכל מצב... איפה שאני נמצא... גם ברגעים הכי קשים של התרחקות מהבית... גם אז אבא תמיד מחכה לי בבית!!! ותמיד הוא עומד ומחכה מתי יהודלה יחזור אלי הביתה...

ואת זה בנימין בעצם טבעו לא מסוגל לקבל...

בנימין לא עוזב לרגע את הבית!!! הוא נמצא כל הזמן לצידו של אבא בבית... בנימין לא עוזב את אבא שבשמים רגע אחד... והנה!!! פתאום בנימין שומע דפיקות בדלת... הוא מסתכל בקוקר ואת מי הוא רואה?? את יהודה!!! מה...?? יהודה?? אתה מעיז לנקוש בדלת...?? אתה מעיז לחזור הביתה?? איפה נעלמת?? אני הייתי פה כל הזמן בבית עם אבא... אני ראיתי איך יום אחד עזבת ונטשת את אבא... אני ראיתי איך נפלת ועזבת את הקב"ה...

אני ראיתי איך אבא בוכה ומצטער וכועס עליך למה עזבת אותנו... ועכשיו!!!! אתה עוד מעיז לחזור הבייתה...?? בשום פנים ואופן!!! צא! צא מפה... אין לך כניסה... בנימין ידיד ה' עומד בפתח ומצידי הוא לא מוכן לתת ליהודה להיכנס ולחזור לאבא!!!

אבל בשביל זה!!! בדיוק בשביל זה אבא לא נותן לבנימין שליטה מוחלטת על הבית!!! עם כל הכבוד והערכה שאבא מעריך את בנימין הבן המסור שלא ימשיך מתוך האוהל... אבל אבא מבהיר לבנימין... נכון... אתה הבן יקר לי... אבל תדע לך: שגם יהודה הוא הבן שלי... גם היהודי שלפעמים יש לו נפילות... גם אותו בן שלפעמים סר מן הדרך... תמיד המו מעי לו!!! ותמיד אני מחכה שהוא יחזור וידפוק בדלת... וברגע שהוא רק ידפוק בדלת... אני מיד רץ לדלת ופותח שער לדופקי בתשובה... ולכן!!! לכן אבא שבשמים משאיר בכוונה אמה אחת במזבח שלא שייכת לבנימין!!! כמעט כל המזבח נמצא בחלקו של בנימין... חוץ מהאמה של היסוד! האמה הזו שייכת ליהודה!!! והיה בנימין הולך מלפני עוליה כל יום לטורפה!!! בנימין שכל כולו דבקות בה' הוא משתוקק גם לאמה הזו... אבל הקב"ה לא נותן לו אותה!!!

לבנימין מאוד חבל על האמה הזו... כי האמה הזו היא קריטית... היא מעכבת בדין מזבח... זו האמה של יסוד המזבח... בלי האמה הזו המזבח פסול... נכון!!! בדיוק מהסיבה הזו הקב"ה לקח את האמה הזו והפקיד אותה בידיים של יהודה בתוך צ'ק נאמנות! כי אבא שבשמים רוצה שבנימין ידע שהוא לא יכול להתבצר לו בתוך הבית ולנעול אותו ולהשאיר את יהודה מבחוץ... אם יהודלה שלי ידפוק בדלת לחזור בתשובה... תדע לך שהיסוד נמצא אצלנו!!! הכפרה אצלנו!!! הכשר מזבח נמצא אצלנו!!! הכרטיס כניסה והקוד האישי נמצאים אצלנו... לכן אל תשאיר אותו בחוץ... הוא חשוב לי... הוא יקר לי... יהודלה שלי...

כשדוד המלך נענש על חטא בת שבע (שכמובן כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה...) העונש הרביעי והאחרון היה שאבשלום בנו מרד בו ורצה להרוג אותו... ואז דוד המלך ברח מירושלים... והוא היה עולה במעלה הזיתים וראשו חפוי ומהלך ברגלים יחפות. ובאותו זמן דוד המלך נטרד מלהיות מלך (הגמ' אומרת שבאותם ימים הוא היה מתכפר בשעירה כהדיוט ולא בשעיר כמלך) ואז... תוך כדי שדוד המלך מהלך שם בבושת פנים... והנה!!! מי יוצא לקראתו?? אחד משבט בנימין... מי זה?? שמעי בן גרא!!!

והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא, יוצא יוצא ומקלל וסוקל באבנים את דוד... וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל ואבישי בן צרויה נתקף בקנאות על כבודו של דוד... ואמר אבישי בן צרויה אל המלך, למה יקלל הכלב המת הזה את אדוני המלך, אלעברה ואסירה את ראשו... ודוד המלך מסרב ולא מרשה לאבישי בן צרויה לעשות כלום... למה?? ה' אמר לו קלל!!! ודוד ממשיך ללכת... ושמעי בן גרא

ממשיך ללכת לצידו ולזרוק עליו כל הזמן עוד אבנים ועוד עפר... ומקלל ומקלל... והוא קללני קללה נמרצת... אומר המדרש: נמלך נטריקון נ- נוף, מ- מואבי, ר- רוצה, ז- זרה, ת- תועבה... עכשיו: בינו... **בא נעצור כאן ונשאל:** איך שמעי בן גרא נשמע לך כאן?? זה נשמע שמדובר פה באיזה סיקריק אלים וחסר תרבות מינימלית שזרק אבנים ומקלל ומתנהג בברוטאליות...??

אבל לא!!! תתפלא לשמוע!!! שהזהר הקדוש אומר משפט נורא!!! שבשעה ששמעי בן גרא קילל את דוד... באותה שעה דוד המלך בכה בכי כפי שהוא לא בכה כל ימי חייו... מוסיף הזה"ק ואומר יותר מזה: שהמשפטים והקללות ששמעי בן גרא הטיח בדוד המלך היו קשים לדוד יותר מככל הצרות שעברו עליו כל ימי חייו... אתה שומע??

מה קרה?? למה?? למה דוד המלך לקח כ"כ קשה את דברי שמעי בן גרא?? הרי אבישי בן צרויה קורא לו כלב מת והוא כמעט הרג אותו... אז למה דוד המלך לוקח ללב את מה שהוא אומר?? **אומר הזה"ק:**

שמעי בן גרא לא היה כלב מת!!! ממש לא!!! הוא היה גדול הדור!!! הוא היה ראש הסנהדרין!!! ודוד המלך ידע את הגדלות העצומה של שמעי בן גרא... והוא ידע שאם שמעי בן גרא ככה מקלל וככה מדבר... אז אלוקים אמר לו קלל!!! זה כפשוטו!!! שכניה מדברת מתוך גרונו... הוא כעת אומר לי את האמת האמיתית שאני צריך לשמוע אותה... ואם הוא אומר לי מואבי... חוטא, רוצח, נוף, אז כנראה שזה מה שאני... וממילא לא נותר לדוד המלך אלא להרכין את ראשו ולקבל את כל ההטחות האלו והוא בכה ובכה ו... וחזר בתשובה מעומק לבו!!!!!!!

וברגע שיהודה חוזר הביתה ונוקש בדלת... ומבקש: אבא תפתח לי את הדלת... אז בנימין אמנם מסתכל בקוקר ולא נותן להיכנס!!! שמעי בן גרא משבט בנימין טורק עליו את הדלת... סוקל אותו באבנים... צא איש הדמים... אבל בסופו של דבר אבא שבשמים לא נותן לבנימין לסגור את הדלת... אבא שבשמים לפתע מזיז את בנימין לצד... ופותח את הדלת...

זה מה שבאמת קרה!!! מיד אחרי ששמעי בן גרא קילל את דוד... ודוד חזר בתשובה... מאותו רגע התחיל המהפך לטובה... ואבשלום נסוג לאחור... ודוד המלך חזר למלכותו בייתר שאת והוריד לנו עולה של תשובה וחזר להיות דוד מלך ישראל חי וקיים... ואז!!! אז הגיע שמעי בן גרא והשתטח לרגלי דוד המלך וביקש סליחה... סליחה שלא נתתי לך לחזור הבייתה... מה אעשה... אני שייך לשבט בנימין ואני ידיד ה'... אני ממשפחתו של שאול המלך שבן שנה במלכו... בן שנה לחטא... נקי לגמרי מכל נדנדוד חטא... אני לא מסוגל לסבול מציאות של חטא... (כששאלו חוטא בחטא אחד הוא מיד נטרד ממלכותו...) וכשאני פוגש את יהודה שלפעמים יש לו מעידות ואח"כ הוא רוצה לשוב הבייתה... אני לא מסוגל להכיל אותו... אני צועק עליו: צא איש הדמים... צא טמא... נוף... רוצח... צא ממחוננו...

יכול לעזור ולהקל במה שאפשר??

מאז שמרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש... הוא רציו רק לרוב אחיו!!! אבל לא לכל אחיו... מה קרה? מה אפשר לעשות... סוף סוף הוא משבט בנימין... ובשבט בנימין יש תביעה לדבקות מוחלטת בה' בלי להתעסק בשתדלנות היהודית... והנה מרדכי פתאום נהיה היהודי... דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו... כאן כבר בשבט בנימין הוא לא מקובל על כולם!!! יש כאלו שרואים בזה נחות דרגא!!!

אבל מרדכי מזכיר להם ופונה אליהם בתחינה... אנא מכם... אל תשכחו... אני נכד של שמעי בן גרא שסיקל את דוד המלך באבנים... על מה??? בטענה שלדוד המלך לא מועיל תשובה!!! ומה התברר?... שלא רק שלדוד המלך הועילה התשובה והוא חי וקיים... אלא גם לשמעי בן גרא בעצמו הועילה התשובה... ודוד בעצמו מחל לו והשאיר אותו בחיים...

משם!!! מהמחילה הזו אני נולדתי!!! אני נכד של שמעי בן גרא...

כל זכות קיומי היא משם!!! כל זכות קיומי בעולם הוא רק בזכות ההכלה של דוד משבט יהודה!!!! אז מה אתם רוצים שאני אעשה??? שאני לא אהיה דובר שלום לכל זרעי? שאני לא אנהיל לזרעי ואחנך אותם מהיכן הם הגיעו... אין לי ברירה... אני אמשך להיות דובר שלום... ואני אמשך לספר לכל הנכדים והנינים שלי ולכל כלל ישראל... ובעזה"ש יום אחד זה גם יכתב בעלון אז נדברו... **יהודים יקרים הקשיבו הקשיבו:**

כן!!!! צריך את בנימין!!! צריך את ידיד ה' המושלם והקדוש שתורתו אומנתו ותובע דבקות מוחלטת בה'... אבל במקביל!!! גם הוא צריך לדעת שאסור לו לקלל את יהודה... אסור לו לבטל את היהודי שלפעמים יורד מאת אחיו ויוצא מהבית ויום אחד גם הוא צריך לחזור הבייתה...

מרדכי היהודי מצווה את כל עם ישראל לתת משלוחי מנות איש לרעהו!!!

להרבות אהבה ואחוה ושלוה ורעות!!!! להבין את המכלול... להבין אחד את השני... להבין שכנסת ישראל היא שילוב מנצח בין ניוגודים שמיני ומינך יתקלס עילאה... רק ככה אפשר לחזור לחרבות ירושלים ולבנות אותם... לא יעזור לנו כלום... בסופו של דבר ביהמ"ק תמיד ישאר שייך גם לבנימין וגם ליהודה!!!! הם יצטרכו להסתדר אחד עם השני... לא יעזור להם כלום... ירושלים הבנויה חייבת להיות עיר שחבורה לה יחדיו... זה התנאי המעכב לגאולה... פורים זו ההזדמנות!!! פורים זה יום שמאיר בו הכח המשלב והמנצח של מרדכי היהודי שבהארה שלו נזכה גם אנחנו לשוב ולבנות את בית המקדש השלישי במהרה בימינו אמן.

ומאיך: גם לשמעי בן גרא אסור לסקול את דוד באבנים!!! ועל זה שהוא כן סקל אותו באבנים... על זה נקנסה עליו מיתה... (ודוד יודע שהראשון שיפסיד ממיתתו של שמעי בן גרא זה בנו שלמה המלך... אבל אין מה לעשות... דוד דואג לעולם הבא של שמעי בן גרא... ומי שמורד במלכות בית דוד אחת דינו למיתה...)

מה היה סוף הסיפור??? איפה התאחדו יהודה ובנימין???

איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש **איש ימיני!!!** פה!! לקראת סוף הגלות... לקראת הגאולה יש פתאום שילוב מנצח... יש כאן מצד אחד **איש יהודי** משבט יהודה... ומאיך הוא **איש ימיני**... אביו מבנימין ואמו מיהודה... היהודי הזה ששמו מרדכי מצד אחד כל כולו בנימין... איש וגפרית: אסור ללכת לסעודה של אחשוורוש... הוא תובע שלא יהנו מסעודתו של רשע... צריך להתרחק מהרשע ולא להחניף לו... אבל ברגע שעם ישראל לא שומעים בקולו והולכים לסעודה... מי הראשון שהם פוגשים שם?? **את מרדכי!!!** רבה... מה אתה עושה כאן?? אתמול צעקת עלינו כמו בנימין... אמרת לנו שמי שהולך לסעודתו של אותו רשע... הוא טמא... בליעל... וכו' וכו'?? עונה מרדכי... נכון... אני איש ימיני... **אבל יש לי עוד כובע!!!** אני גם **איש יהודי!!!** אני גם נכד של יהודה!!!! ואני פה איכתם בנפילה בשביל להודיע לכם שגם אחרי שנפלתם ואתם פה... הרי "גם שם נמצא השם יתברך..." וכעת אני אשמור עליכם שלכה"פ לא תכשלו במאכלות אסורות... ואני גם אלוה אתכם בכל השלבים... ואני פה בשביל להראות לכם את הדרך חזרה... ובואו יחד נברח מפנה ונשוב לאבינו שבשמים... **מרדכי איש ימיני-- לא יכרע ולא ישתחוה**... לא מעניין אותו כלום... לא דפלומטיה ולא כלום... ידיד ה'... לא קם ולא זע ממנו... אבל במקביל!!! כשבאה הצרה ועם ישראל צריכים ישועה הוא יושב בשער המלך ומאחורי הקלעים הוא מוביל מהלכים דפלומטיים עם אסתר כיצד ולהציל את עם ישראל... **מרדכי איש ימיני!!!** מחביא את אסתר חמש שנים בתוך בונקר כדי שלא תגיע חלילה למקומות שלא מתאימים לבת ישראל... אין חכמות... אין פשרות... אם יש פה סכנה רוחנית אזי היא תתחבא בבונקר במשך חמש שנים... אבל ברגע שקרה מה שקרה ואסתר נלקחת בע"כ למקום הגרוע מכל... כאן **איש ימיני** מחליף את הכובע **לאיש יהודי**... ובכל יום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר... מה שלומה... האם הכל בסדר איתה??

רבש"ע: איך אפשר להגיד מה שלום אסתר בכזה מקום מזעזע?? הרי חמש שנים החבאת את אסתר בבונקר רק בשביל שלא להגיע למקום הנוראי הזה... והנה... קרה מה שקרה והיא נמצאת שמה... ואתה עוד שואל: מה שלומה?? איזה שלום יכול להיות שם?? רק רע ורע ואיום ונורא...??? התשובה היא: לא!!!! למרדכי יש שני כובעים!!!! כובע של איש ימיני שילחם עד הסוף ויתחבא בבונקר עד הרגע האחרון!!! אבל ברגע שהקב"ה בכבודו ובעצמו מזמין את הנפילה... ואסתר נלקחת בעל כרחה לבית אחשוורוש... כאן מרדכי מחליף כובע ומתמודד מול הנתונים... וגם במקום הנוראי ביותר מגיע לאסתר דרישת שלום יומיומית... מה שלומך? איך את מרגישה?? במה אני

שמעי בן גרא מתחנן לדוד המלך: תסלח לי שלא היכרתי באחי יהודה!!! **דוד המלך מקבל את תשובתו של שמעי בן גרא!!!**

כן... בטח... מי כמו יהודה יודע מה זה לחזור בתשובה... כמו שדוד יודע לחזור הוא בעצמו בתשובה... ככה הוא מוכן לקבל את תשובתו של שמעי בן גרא... **דוד לשם שינוי כן יודע להערך את בנימין**... דוד יודע שחייבים את בנימין!!! חייבים את שמעי בן גרא!!! דוד יודע שבנימין עם השלימות שלו, ועם התביעה הבלתי מתפשרת שלו לדבקות בה' הוא שומר ומאזן את יהודה שלא יפול... דוד יודע שבזכות שמעי בן גרא הוא חזר למלכות!!! שמעי בן גרא בתובענות הבלתי מתפשרת שלו ובזעקה צא איש הדמים. שם הוא הצליח לסחוט ממנו הכי הרבה דמעות ולהביא אותו לתשובה שלימה עד כלות הנפש... **כן... צריך את בנימין**... וגם כשדוד ביום פטירתו רוצה לכפר על חטאו של שמעי בן גרא והוא מצוה את שלמה המלך שיעניש אותו... הרי שלמה עושה אמנם כמצוות אביו!!! **אבל הוא משלם על זה מחיר מאוד מאוד יקר!!!** כי כל זמן ששמעי בן גרא קיים לא נשא שלמה את כה פרעה!!! עצם המצאותו של שמעי בן גרא הדבוק בה' באופן בלתי מתפשר... זה שמר על שלמה המלך... וברגע ששמעי בן גרא איננו... ברגע שבנימין לא עומד כקונטרה ליהודה!!! הרי כעת שלמה נשא את בת פרעה... ובאותו יום בא מלאך ונעץ קנה בים ועליו נבנתה איטליה של יוון... (שבת מד:;) ואז נגזר על מלכות בית דוד שתתחלק... כל זה!!! כל הצרות האלו לא היה קרו כל זמן ששמעי בן גרא היה חי!!! כן... אותו שמעי בן גרא שמקלל קללה נמרצת... אותו שמעי שזורק אבנים ועפר על דוד... והוא חוטא בזה... והוא בעצמו מודה שהוא חטא בזה והוא מבקש מדוד סליחה על זה... **אבל עדיין... דוד ושלמה מבינים שאנחנו צריכים את זה!!!**

וזה לא כ"כ פשוט להבין שצריך את זה!!! דוד הבין שהוא צריך את שמעי בן גרא... אבל אבישי בן צרויה לא כ"כ הבין את זה... כשאבישי בן צרויה ראה את הקללות ואת ההתנהגות של שמעי בן גרא הוא מצידו ראה פה כלב מת שנובח וצריך להוריד לו את הראש...

אבל דוד המלך!! במידת המלכות שלו שכוללת את כל התמונה המושלמת של היידישקייט... דוד המלך הבין שאנחנו צריכים את שמעי בן גרא!!! הוא מאזן אותנו... יהודה צריך את האיזון והקונטרה של בנימין! שכשיהודה יצא מהבית... יהיה את בנימין שישאר בבית... וכשיהודה ירצה לחזור הוא לפחות את הכיוון... לאן לחזור... לאיפה שבנימין נמצא ונשאר... אבל!!! במקביל!!! גם בנימין צריך לדעת לפתוח את הדלת ליהודה... ולא לצעוק עליו צא איש הדמים... בנימין צריך לדעת שלאבא יש גם בן כמו יהודה... שאבא מקבל אותו בכל מצב... גם אחרי נפילה... ולפעמים גם אבא עומד מאחורי הנפילה...

בקיצור: לשניהם יש עבודה לא קלה!! גם ליהודה וגם לבנימין!!!

מצד אחד **לדוד אסור להרוג את שמעי בן גרא!!!**

המשך: צריך להתפלל להיות שכן טוב... זה גם לא פשוט...

תקזיר משנת 2016: (תקזירי 2016) השכן הכופס שהאט "אפסוק" אך כל בני הגזר וכל המזוי, והוא לא הסכים להעניף זכויות צרות, וכך הוא אסר על כולם ללכת מהבית ללכת... ושיעור אך כל הגזר והמזוי כאחד, וכך כל כולם כוללים... והשכן כבר הולך לצאת מהכל... וכל... והתקדים המהומיים כבר מתגבשים 2020 הביט על... ואנחנו אומרים כלת זכויות שבת אירוע שאבא המזין אותם ואמר להם:

לחידודי:

"ויאמר ה' אל משה פסל לך" "הראהו מהצב סנפירון מתוך אהלו..." והמשיל שם רש"י את הלוחות לכתובה שהיו הם בתורת כתובה מהקב"ה לכנסת ישראל, וקשה: אם אכן הלוחות היו בתורה כתובה, הא גבי קיי"ל דצריך שהכתובה תהיה ממומן הבעל דהוא צריך ליתן שכר הסופר?

הערה:

בשבוע שעבר בגיליון זה (בעמוד האחורי) נכתב מאמר אודות משיח בן דוד שהוא לא יהיה רק סבאלע טוב שמחלק ישועות... אלא הוא יחזיק שבת ומקל ויכריח אותנו לעשות מה שצריך... **הדברים האלו נכונים... אבל לא לגמרי מדויקים!!!**

שהרי יש נבואה מפורשת בישיעה (מב): **אף עבדי אתמך זו, בחייו רצתה זכרתי... לא יענק ולא יעלע ולא ישמיע בחייו קולו, קוזה רצין לא ישבור... לא יכזה ולא ירזף עד ימים בארץ מטפס** כתוב כאן: והמשיח לא יצטרך להשתמש במערכת אכיפה, ולא יצטרך לעבוד באיומים, מסיבה פשוטה: כי בעצם הופעתו וגילוי הבהירות שהוא בינא איתו לעולם הוא יהיה פרוז'קטור שכל הוראה שתצא מפיו כולם ירצו מעצמם לקיים אותה מהבנה ומרצון, וממילא הוא לא יצטרך להגיע לשפת המשמעת והציות... ולכן תנוח דעתך!!! אם חשבת שהמשיח הולך להגיע עם מקל גדול והוא הולך להרביץ לך!!! לא!!! תרגע... זה לא יקרה... מה כן יקרה!!! מה שהוא יגיד לך... אתה תרוץ על ארבע לקיים את זה מתוך הבנה ובהירות שזה הדבר הנכון ביותר... אבל!!! בשביל לזכות לאותו משיח שיביא איתו דעה כמים לים מכסים... בשביל זה אנחנו צריכים להקדים נכונות לקבל הנהגה... וכעת בשלב הזה הנכונות הזו מנוגדת לטבע שלנו...

זה בדיוק כמו שאנחנו אומרים לבחור בגיל הטיפש עשרה... תפסיק לעשות שטויות... תפסיק להסתובב ברחובות כל היום... תקשיב למה שאנחנו אומרים לך... אם לא תקשיב... אז אחר כך... כשתגדל יהיה לך רע ומר!!! כשהוא שומע משפט כזה איך הוא מבין אותו!!! כן... מה פירוש שכשאני אגדל יהיה לי רע ומר? כנראה שכשאני אגדל אני עוד יותר ארצה לעשות שטויות... ואז עוד יותר יצקעו עלי ולא יתנו לי... ואז יהיה לי רע ומר...

אבל בנינו... מה האמת!!! ממש לא!!! כשאני אומר לבחור בגיל הטיפש עשרה... שאוי ואבוי לך... כשתגדל יהיה לך רע ומר...

מה אני מתכוין באמת לומר לזו!!! שכשתגדל!!! אתה בעצמך תבין עד כמה צדקתי!!! ואתה בעצמך לא תרצה לעשות שטויות!!! אבל אז כבר יהיה מאוחר... אתה כבר תהיה עסוק בכיבוש שרפות ולשלם מחיר יקר על כל מה שעשית שכעת אתה כבר מבין שזה היה שטויות... **זה בדיוק הרעיון גם כאן:** כשמשיח יבא אל דאגה... הוא כבר לא יצטרך להסביר לנו ולהכריח אותנו ולעמוד לנו על הראש לעשות ככה וככה... כי אז אנחנו כבר נבין הכל לבד!!! אז כבר מלאה הארץ דעה את ה' ואת כל מה שלא רצינו להבין היום נבין אז... **רק מה!!!** מי שהיום לא יביע נכונות לקבל מרות ולא יתקן את עצמו כבר עכשיו... הרי אז זה כבר יהיה מאוחר... אז הוא כבר לא יקבל שכר על מה שכעת הוא נזכר להבין שככה לא עושים וככה כן... הבנת!!!

ובכן: בחורים יקרים: כיון שע"פ דין אין שום איסור במה שגעצל עשה, אז מי שיעשה לו נזק הכי קטן ישלם על זה בבית דין טבין ותקילין... **אבא חזר והזהיר:** בחורים יקרים... כולכם זוכרים מה שהיה כאן לפני שלושה חודשים... אחד הבחורים מהשכונה שלנו מאוד התעצבן על חבר שלו ונתן לו "סנוקרט"... בסה"כ איזה מרפק... ותבעו אותו לבי"ד וחייבו אותו לשלם שלושה סלעים רק על הבושת שנגרמה לאותו אחד... והוא כבר חודשיים עובד פה כמו חמור במאפיית מצות ריחיים של יד רק בשביל לשלם את ה"סנוקרט" האומללה שהוא בעט ביהודי ברגע של חוסר שליטה... וא"כ אני מבקש מכם לשלם בעצמכם ולתת לנו המבורים לפתור את הבעיה... ואתם אל תעשו כלום!!! **אבא סיים את דבריו**... העונג שבת הסתיים... וההפגנה התפזרה... הגיע מוצאי שבת... ר' איצקל לא חיכה אפילו ליום ראשון... הוא כבר הסתובב בין המתפללים וחיפש למי יוצא מחר להגיע לעיר הלויים הקרובה ביותר... ואז הוא נזכר ברב דיסי... רב דיסי תמיד יוצא בתחילת שבוע לעיר הלויים הקרובה יותר... ושם הוא עושה שטייגן ושימוש ב"יורו משפטי" ליעקב ותורתך לישראל... אבא צייד אותו בשאלה... שילך וישאל את הלויים האם יש עדכונים מלשכת הגזית אודות המקרה שלנו... (ס"ס הלויים תמיד מעודכנים יותר מכולנו... תורתם אומנתם וכל הוסן הם הלויים לירושלים וחוהרים...) אבא חיכה בכיליון עיניים לתשובה... ובנתיים התפתח על זה נייעס שקט בבית המדרש... מה אפשר לעשות... סוגיות שלמות במסכת עירובין נפתחו שם... והיה ריתחא דאורייתא... אבא לא היה רגוע!!! ס"ס געצל הוא יהודי... אז נכון שהוא יהודי מסכן... ומאוד נחית... וטיפוס שמתעצבן מהר... לכן מה? לכן הוא לא יהודי???

אבא ישב בארוחת ערב ופתאום הוא אמר: **לא מעניין אותי כלום!!! עד פורים הסיפור חייב להסתדר!!!** בשביל זה יש לעם היהודי דין של משלוח מנות איש לרעהו... אני רוצה שבפורים כבר ניתן לגעצל משלוח מנות... אבל מה אתה חושב... לבנתיים לא נראה שזה מתקדם לכיוון הזה... געצל מסתובב בשכונה בפנים חמורות סבר... הוא יודע שכועסים עליו אז הוא מקשיח בחזרה... וילדים זורקים לו מילות גנאי והוא מאיים עליהם... ו... זה לא נעים... יש כאלו שכבר חושדים בו שהוא מווייסר... ומותר לעשות לו מה שרוצים... אבל אבא לא הסכים לקבל את הגירסא הזו!!! תדעו לכם: געצל הוא יהודי עם נשמה טובה... אמנם יהודי שבור... אבל יהודי... לבנתיים ר' דיסי חזר מעיר הלויים... ודפק אצלנו בבית... והוא ביקש להסתודד עם אבא בשקט...

בכן: שאלתי... בררתי... התייעצתי מה עושים... והלוויים נתנו לי רעיון קצת מסוכן!!! הם שאלו האם יש סיכוי שאשתו של געצל תשתף איתנו פעולה?? אבא הנהן בראשו... כן... אשתו של געצל מכירה אותו והיא מנסה תמיד להרגיע את הרוחות ולגשר... ולא פעם יש לה התייעצויות איתנו... אז זהו!!! חכמים באופן יוצא דופן התירו לאשה לערב שלא בידעת בעלה בשביל שלא יהיה תיגרא!!! האמת היא שאבא לא כ"כ התלהב מהפתרון הזה... כי זה מאוד מאוד רגיש... אם אנחנו הולכים להשתמש בהיתר הזה... זה רק בתנאי שגעצל לא עולה על זה שאשתו שיתפה איתנו פעולה... כי אם הוא ח"ו שומע שאשתו עשתה את זה מאחורי הגב שלו... הרי גם את אשתו הוא יכניס לרשימת הדחיה... וזה אסור שיקרה!!! אסור לנו שהבית הזה יתפרק!!! אבא חשב ואז הוא משך בכתפיו ואמר: נו... שבת הבאה פתאום געצל רואה שכולנו מטלטלים... והוא ישאל למה?? מה ההיתר? בעצם כולם ישאלו מה ההיתר? אז מה נענה? נגלה לו שהפעם אשתו הכריזה עליו הפגנה... **לא!!! לא בא בחשבון**... אני חייב עוד פתרון הלכתי נוסף... לפחות בשביל שיהיה לנו מה להגיד לציבור... אבא ראה שזה לא תכל"ס... והוא החליט לתפוס את הרגלים וללכת הוא בעצמו לעיר הלויים יוטה שרחוקה מעירונו ג' פרסאות... יום שלישי בבוקר אבא התפלל ויצא לדרך...

ואז!!! מרחוק מרחוק הוא רואה מישהו עומד באמצע הדרך תקוע... עם חמור רובץ תחת משאו... הבן אדם היה נראה במצוקה... כל האופק לפניו ואף אחד לא מופיע באופק... האמת היא שמעיקר הדין אבא היה פטור מלעזור לו... כי החיוב הוא ב"כי תפגע" ושיעור פגיעה במרחק של שני שלישי מיל... וכאן זה היה הרבה הרבה יותר רחוק... אבל אבא החליט שבכל זאת... **ואבא התקרב והוא לא האסין למראה עיניו!!! געצל!!!** געצל שלנו... אוי... מה קרה לחמור שלך?? תגיד לי כמה זמן אתה תקוע פה? בהתחלה געצל "שיחק אותה" קשוח... אבל אבא לא נתן לו... געצל... לפי הפנים האדומות שלך זה נראה שאתה תקוע פה כמה שעות... ואז דמעה נקוה בריסי עיניו של געצל... כן... אני כבר ארבע שעות תקוע כאן!!! וגם לקחתי בחשבון שגם אם מישהו יעבור כאן אף אחד לא ירצה לעזור לי... כי אני געצל... אבא לפתע נתן לו חיבוק עז... ואמר לו: געצל!!! בחיים!!! בחיים אל תגיד כזה דבר... אנחנו יהודים... אנחנו אחים... גם אם יש לנו כל מיני תקרים לפעמים... אבל זה כמו אחים שרבים... דבר ראשון אבא עזר לגעצל לפרוק את המשא מהחמור... ואז אבא הוציא מהתרמיל פירות עסיסיים ומיני תרמיס... אבא לא סיפר לגעצל לאן הוא הולך... געצל לא מעלה על דעתו שאבא כעת בדרך לעיר הלויים אודותיו!!! אבא תכנן לתת לתלמידי חכמים קצת פירות הדר עסיסיים מהגדלים בכפר שלנו בתור ביכורים... (כל המביא דורון לת"ח אילו מביא ביכורים) אבל אבא החליט שכעת... געצל הססן דוחה... אבא לא שאל יותר מידי הרבה שאלות... הוא פשוט העמיד את געצל בפני עובדה... תקשיב געצל: עכשיו גמרנו לפרוק את המשא שעל החמור!!! עכשיו הגיע תורנו!!! שנינו עכשיו מתיישבים וגם אנחנו צריכים לפרוק את המשא שלנו... ואז הם התחילו לדבר... אבא הסביר לגעצל עד כמה שהוא מבין אותו... וגעצל בכה ובכה וסיפר לאבא את כל קורות חייו האומללים... באיזה בית קשה הוא גדל... ומה הרקע שעומד מאחורי הנפש הפצועה שלו... ואיך שהוא לא רוצה להיות כזה והוא לא מצליח... ואבא ישב והסביר לו שגם אנחנו אוהבים אותו... ואף אחד לא רוצה לריב איתו... אבא סיכם איתו כמה מסקנות... לבנתיים השקיעה התקרבה... כעת אבא עזר לגעצל להעמיס את החמור בחזרה... ושניהם חזרו יחד העירה... אבא כבר לא צריך ללכת לעיר הלויים... השאלה כבר ב"ה לא רלוונטית... ברוך ה' הרוחות נרגעו... ועד פורים אבא כבר דאג שכל אחד מבני החצר הבין מעצמו שכדאי לתת משלוח מנות לגעצל... געצל זרח מאושר... הוא הרגיש אהוב... מוערך... ופתאום הוא התגלה כאדם נעים שיחה... יש לו אפילו בדיחות... והוא גם נעים שיחה... מה שלא היכרנו... ובפורים... כשאבא היה קצת שיכור הוא נעמד והכריז: שהשנה!!!! כשאנחנו עולים לירושלים... הרי ולקח הוא ושכנו הקרוב במסכת נפשות... בעז"ש אני מזמין את געצל ובני ביתו לבני חבורה איתי... **אבל געצל גם היה שיכור!!!** והוא ענה לאבא בחזרה: השתגענו?? אתה לוקח סיכון לעשות איתי קרבן פסח משותף?? תאר לעצמך שאני ברגע האחרון מתעצבן ומקבל קריזה... ומחליט בשניה האחרונה שאני רוצה לאכול קרבן פסח לבד... ואז אתם נכנסים לפלונטר ומחלוקת בין רבי יהודה לרבי שמעון האם המספח נאכל בשתי חבורות או לא... המשך געצל בשכרות ואמר: אני אהיה מסודר... אני מגיע מהעיר של ר' יהודה... אני יכול לאכול בשתי חבורות... אבל אתה תלמיד של ר' ואתה תהיה איתי בבעיה קשה... ומה אתה חושב?? שאבא לא חשש מזה?? חשש!!! געצל לא השתנה ביום אחד... עדיין יש תקרים איתו... אבל עם אהבת ישראל אמיתית אפשר לאחות כל פצע ולהתאחד...

המדריך להפירת מנהרות...

בתקופה הקרובה הולך להיפתח קטע נוסף של כביש שש... מדובר במנהרה ארוכה ארוכה שאני כבר בונה אותה במשך כמה שנים טובות... כן... אני אחד כזה ש-בונה דרך החלון של האוטובוס... אני כבר כמה שנים נוסע באוטובוס משני עברי המנהרה ורואה איך שבונים ובונים...

או פעם פועל אחד הסביר לי אחת ולתמיד איך בונים מנהרה...

אז ככה: לכל מנהרה יש כמובן שני פתחים משני הכיוונים... לדוגמא: המנהרה הנוכחית... הכניסה הראשונה היא מתחת העיר רכסים והיציאה שלה היא באזור מחלף סומך... (כידוע לטרמפיסטים...) אז מתחילים לבנות את המנהרה משני הצדדים ביחד!!!! יש חברה אחת שחופרת מהצד הזה ויש חברה אחרת שחופרת מהצד השני... והם חופרים וכל יום הם מתקדמים בחמושה מטרים... אבל משני הצדדים!!!! חמש מטרים מהכיוון הזה וחמש מטרים מהכיוון השני... עכשיו!!! לעת עתה הם לא נפגשים!!!! כי באמצע עדיין סתום... אדרבה... הם כל הזמן חופרים ומשתדלים להתקרב אחד לכיוון השני... הם כל הזמן הולכים ומתקרבים עד... עד שיום אחד הם יפגשו!!!! שלום עליכם ואז בשעה טובה המנהרה תפתח לרווחה... ואז המנהרה תהפוך להיות כביש מהיר שרכבים יחלפו שם ביעף במהירות 120 קמ"ש ותוך שלוש דקות הם יעברו מצד לצד...

עד כאן ברור??? או בדיוק!!!! אבל בדיוק אותו דבר בעבודת ה'!!!!

זו בדיוק תכנית העבודה של בחור ישיבה בעבודת ה'!!!!

כל בחור בן עליה צריך לחפור מנהרה!!!! מאיפה לאיפה???

התשובה: מהשמים לארץ!!! או יותר נכון: מהארץ לשמים!!!!

שורה תחתונה: היעד שלנו הוא לחבר שמים וארץ!!!! שיחיה מעבר וחיבור נגיש בין שמים לארץ!!!! תבין: כיום השני של בריאת העולם נעשה רקיע שמבדיל בין שמים לארץ... ומאז היחיד שנבחר לחבר ביניהם זה יהודי... ובשביל זה כל יהודי מקבל את משימת חייו לזכות את מנהרת חייו שמחברת בין שמים לארץ... (אולי זו המנהרה שכל מי שעובר מוות קלני רואה... או שכן או שלא...) מועד טוב כרית המנהרה הוא בעזרת שנים בונים שמתחנן ותישא אשה... אז הכביש בעזרת"ש יפתח לתנועה ואז כל עבודת ה' נכנסת לליגה אחרת לגמרי... אבל עד אז!!!! עד שהכביש יפתח לרווחה... בנתיבים!!!! אתה כעת עסוק בכריית המנהרה!!!!

עד כאן ברור??? אפשר להמשיך הלאה??? עכשיו ככה: כמו שלמנהרה של חוצה ישראל שהזכרתי מקודם יש שני פתחים!!!! שתי כניסות!!!! יש כניסה אחת מכיוון צומת העמקים... ויציאה מכיוון מחלף סומך... ככה!!!! על אותו משקל... גם אתה... גם המנהרה שאתה צריך לבנות... גם לה יש שתי כניסות!!!! כניסה אחת מכיוון השמים!!!! וכניסה אחת מכיוון הארץ!!!!

וכעת!!!! בשלב זה אין מפגש ביניהם!!!!

יום אחד אתה באורות... ביום הזה אתה מגיע מכיוון השמים... אתה מתחיל ללמוד בהתלהבות עצומה... איזה חשק... איזה גישמאק... אתה מרגיש שאתה עענף... אתה מרגיש על טורבו ואתה חופר עם כל החשק מכיוון השמים... ברקע של העננים... והנה!!!! אחרי כמה ימים... טראח... התרסקות... ועעל הפנים... אין לי חשק לכלום... אין לי כח לכלום... עזוב... אין לי שום סיכוי... ועכשיו אתה מתחיל לחפור שוב!!!! אבל מהכיוון ההפוך!!!! מכיוון הארץ... אתה חופר וחופר ומשתדל לגרום את עצמך עם כל הכח ולשבור ובכל זאת לקום בבוקר ובכל זאת לשבת מול הגמי... ואתה לא מבזבז זמן!!!! אתה וולטר חופר-- רק מכיוון הארץ!!!! והופה!!! פתאום שוב חזר לך החשק וההתלהבות והשמחה והגישמאק בעבודת ה'... ואתה שוב אתה מוצא את עצמך בשמים... שוב חזרת לחפור את המנהרה מהכיוון של השמים... ואחרי שבועיים שוב נפילה... שוב אתה חופר מכיוון הארץ... וחוזר חלילה...

ואז אתה מגיע עם דמעות בעיניים ושואל: הרב... אני לא יציב!!! אני כל הזמן בתנדודת... אני אף פעם לא מצליח ללכת על קו אחד ישר ויציב... יום אחד אני באורות ואני בשטייגן עד הסוף... ואז טראח... אני נופל ואז אני גורר את עצמי עד הסוף... כל הזמן אני קופץ... אני אף פעם לא מתקדם למטרה אחת... אי אפשר ככה... אני מסתובב סביב עצמי... אז זהו שלא!!!! בחור יקר!!!! אני מאוד מבין אותך...

יום אחד אתה חופר מלמטה לכיוון מעלה... ויום אחד אתה חופר מלמעלה לכיוון מטה... ותכלים... בשורה התחתונה... כעת בשתי ההפירות אתה לא רואה תוצאה... בשניהם אתה בסופו של דבר נתקע בקיר!!!! אבל לא!!!! אתה לא נתקע בקיר!!! אתה פשוט חופר מנהרה!!!! וצריך לחפור אותה משני הכיוונים ואתה עושה את זה מצויין!!!! אז נכון ששבוע אחד אתה חופר אותה מלמעלה!!! ובשבוע הבא אתה חופר אותה מלמטה!!!!

אבל בסופו של דבר יום אחד שני הצדדים יפגשו!!!! והמנהרה תפתח לרווחה ואז תגלה שלא בזכות אפילו דקה אחת מיותרת... כל שבוע של קטנות המוחץ וכל יומיים של גדלות המוחץ שניהם חתרו למנהרה אחת.

עד כאן מילים קצת גבוהות... המשל אולי טוב... אבל תכלים... איך מתרגמים את זה לפרקטיקה??? אז ככה: אצל בחור ישיבה בן עליה יש רקיע שמבדיל בין הקומה של הבית מדרש לקומה של הפנימיה!!!! זה רקיע!!!! ולבחור בן עליה אמיתי מאוד מאוד קשה לשלב בין שתי הקומות בצורה מאוזנת. יום אחד אני תופס חיזוק ואני רוצה ללמוד... לא לדבר דברים בטלים... לא כלום... אני גם לא רוצה ליכנס לחדר אוכל... כי זה מוריד אותי ברוחניות... אל תצחק איתך... כי אני רוצה להיות עוביד עוף!!!! אחת שאלתי!!! ואז... נניח שזה מחזיק יומיים שלוש... ואז טראח... מה טראח??? בשלב מסוים לא החזקתי מעמד וכל החיזוק התפוצץ... ואז ירדתי לחדר אוכל והתחלתי לתקוף עוף... ועוד עוף... ועוד שניצל... ושמותי חומים... ופספסתי עם החברה והתנגלתי מצחוק... ונתתי ציפחות על הגב... ואח"כ יצאתי מהחדר אוכל והרגשתי גוי גמור... מה זה??? ככה מתנהג בן עליה??? ביומיים האחרונים הייתי כזה עוביד... הייתי שקוע כל הזמן בלימוד... ואיך נפלו גיבורים... פתאום ככה חתתי לתוך הצלחת ולתוך הצחוקים... ובכלל... עוד מעט מתחילה האירה של פורים... ואני קראתי בספה"ק את גודל נוראות הימים הנשגבים... ואז מתחילים כל הצחוקים עם הבחורים... בקיצור: האם התחושות האלו מוכרות לך מאישהו מקום??? מי שמכיר את זה... מכיר ומי שלא

מה זה??? מה זה התחושות האלו? מה זה הסתירה הזו???

אז זהו שתדע לך!!!! שאליבא דאמת זה בכלל לא סתירה!!!! אתה יכול להיות העוביד הגדול ביותר... ולרדת לחדר אוכל ולאכול שניצלם וחמום ופסטרמות וליהנות מהחיים... כן... מיעוט תענוג זה אחד מקייני תורה... אתה יכול להיות בחור שכל כולו דבקות בה... וזה לא סתירה שיהיה לך כמה דקות של שיחה לבבית עם החברה ועם פרצי צחוק... רק מה??? מה זה???
מה אפשר לעשות??? אתה כעת באמצע כריית מנהרה!!!
וכעת אין מפגש בין שני הצדדים!!!!
יום אחד אתה חופר מכיוון השמים ועכשיו רק שטייגן ורק רצינות ודבקות ולמחרת אתה חופר מכיוון הארץ וכולך נמצא בחדר אוכל ובפסטרמות ובלשה"ר ומשם אתה משתדל להיות שומר תורה ומצוות ולא להיכשל בלשון הרע ולקום לתפילה ולא להפסיד זמן ק"ש גר"א...
יום אחד ככה ויום אחד ככה!!! לשלב ביניהם??? כעת לא כ"כ הולך לך!!
כעת אתה מרגיש שזה או ככה או ככה!!!!
או שאני נמצא בקומה של הבית המדרש!! או בקומה של הפנימיה!!
אבל האם יש אפשרות שזה לא יהיה סתירה???
כן!!!! יש ויש ותדע לך שלשם!!!! לשם אתה צריך לחתור... יום אחד זה יקרה... ועד שזה יקרה... תדע שלשם!! לשם אתה צריך להגיע...
מה אני מוכיח לך-לשם צריך להגיע???
אני אספר לך: כשהייתי בחור והיה לי קשה עם החוסר יציבות הזו... שיום אחד אני בבית מדרש... ויום אחד אני בפנימיה... אז מה הייתה השאיפה והכמיהה שלי?? ה' תעזור שאני אצליח להתנתק לגמרי לגמרי מהפנימיה... לא רוצה שום שייכות לעולם הזה... אני רוצה רק בבית המדרש... רק ללמוד... רק להתפלל... רק דבקות... רק רק רק...
אז זהו!!!! שזה לא נכון!! לא לשם אהנו חותרים!!!
אהנו לא חותרים להתנתק מהעולם הזה!!!
אהנו חותרים להפגיש שמים וארץ! ל ה ח ר שמים וארץ!!!!
השאיפה שלך בתור בחור בן עליה צריכה להיות אחרת: רבש"ע... תעזור לי שאני אצליח להיות איתך ולהיות דבוק בך בכל מקום... גם בבית המדרש וגם בפנימיה... גם בשמו"ע וגם כשאני מתעסק עם כסף... תזכה אותי להיות סולם מוצב ארצה-- וראשו מגיע השמימיה... להיות בן אדם שכל כולו קודש קדושים בלתי לה לבדו ויחד עם זה דעתו מעורבת עם הבדיות... זו השאיפה שצריכה להיות!!!! ששני צדדי המנהרה יפגשו ואז הכביש יצא לדרך... כעת רבש"ע!!!! כעת אני חי כל הזמן בסתירה פנימית... כשאני לומד ואני בשטייגן וברצינות... אני מרגיש שמשוה תקוע לי בגרון... אני מרגיש שחסר לי משהו... חסר לי קצת את השמחת חיים הטבעית... את המצב רוח והצחוקים והטוב לבב... ומאידך: כשאני לא עומד מזה... ורוח השוכבות והנערות שלי מתפוצצת (כ"ה שיה קורה לך... אי ואבי אם לא)... אז בבת אחת אני פורק את כל המרץ שלי ויש לי מצב רוח ואני מרגיש משוחרר וצחוקים ובדיחות... אבל אז אני מרגיש חלל עמוק בפנים... מין ריקנות וחוסר תוכן ומשמעות בחיים...
אנא רבש"ע: תזכה אותי להפגיש בין שני צדדי המנהרה!!!!
שאני אצליח להפגיש שמים וארץ... ואני אוכל לשלב בין שניהם... שמצד אחד אני אהיה עובד ה' באופן עקבי ויציב... לא מתנננד כל הזמן... ומאידך: יהיה לי את השמחת חיים הטבעית... ואת המיעוט שיחה ומיעוט שחוק ומיעוט תענוג שהם בעצמם יגייסו לעבודת ה' ויהיו חלק מהעבודה

ומה כל זה קשור לפרשת השבוע???
ובכן: מה זה חטא העגל?? מה היה החטא של עם ישראל???
שהם היו בטוחים שמשוה רבינו עלה לשמים בשביל להישאר שם!!!! וה' זה היה החטא שלהם!!! הם היו בטוחים שהמטרה היא לעלות לשמים וזהו!!! ולהישאר שם!!!! אבל לא!!! מי שעולה לשמים ונשאר שם... זה לא תורה... זה לא רצון ה'... זה אולי הרצון של מלאכים... הם רצו ש-תנה הודך על השמים... ובדיוק בשביל זה משה בא לכאן בשביל להוריד תורה לארץ... התביעה על עם ישראל הייתה: איך חשבתם שמשוה רבינו יישאר בשמים?? הרי כל התכלית של התורה זה לחבר שמים וארץ... אז אם משה רבינו עלה לשמים... אז... אז... אז לא עשינו כלום??? מה עשינו???

זו הייתה התביעה עליהם!! ומה התיקון של אותו חטא??

להבין שאנחנו צריכים לעלות ולהתעלות ולהגיע עד השמים... אבל בשביל מה?? בשביל להוריד את השמים עד הארץ!!! לחבר שמים וארץ!!! ביום כיפור היה התיקון!!! ש... ש... מה קרה ביום כיפור???

שבאותו יום משה רבינו ירד!!!! ירד מהשמים!!! לא!!! לא עלה לשמים!!!! כן... בתור בחור אתה צריך לעלות ולהתעלות... שטייגן... רצינות... ועד הסוף... אבל ההחל... לאן?? לאן זה חותר?? לאיפה אתה רוצה להגיע? אני רוצה להגיע עד השמים!!! בשביל שאת כל זה אני אצליח להוריד לארץ!! אני לא שואף להתנתק מהעולם... ואינני כי לקח אותו האלוקים

לא!!! אני כן שואף לעלות ולהתעלות עד השמים... אני משתדל לנצל את השנים האלו בשביל לרושף קנייני נצח... לקבל מושגים בגדלות... בדבקות בה... לגמוע עוד כמה מאות דפי גמ'... **אבל בסופו של דבר המטרה הסופית היא: לקחת את כל השמים האלו ולתרגם אותם לחיי המעשה!**

ולכן!!!! בגלל זה!!! שבוע אחד הקב"ה נתן לך לחפור את המנהרה מכיוון השמים... ואח"כ מגיע שבוע אחר... שהקב"ה מסמן לך לחפור את אותה מנהרה... אבל מכיוון הארץ... וזה קשה... וזה עייף... **אבל למה זה ככה?** כי סוף סוף המטרה לחבר בין שניהם!!! לכן אסור לך לאבד קשר עין... צריך לשמור כל הזמן על תוואי אחד ביניהם... שלא תשכח את הארץ... לכן אל דאגה... אתה אף פעם לא מבזבז זמן!!! אל תחשוב שאתה לא יציב!! אל תחשוב שאתה כל שבוע משתנה... לא!!! זה אותה מנהרה... ואתה חופר את אותו תוואי... רק משני כיוונים... אל דאגה... בקרוב מגיש יפגשו שני הכיוונים ותפתח המנהרה ואז אתה כבר לא תתקע בקיר... פתאום תגלה שאפשר לשלב ולזנוג בין שמים לארץ... בין חיי רוממות ואתה נשגבים לבין ישובו של עולם... יבא יום שהעסק יסע... הכביש יפתח לתנועה והתה תוכל ביום אחד למצא את עצמך בשמים ובארץ... והכי הכי: בשניהם יחד!!! סולם מוצב ארצה וראשו השמימיה...